

Dyrene; Hestene faar deres Havre uanset Havreprisernes Stigning, men det er, grundet paa Prisstigningerne, ikke altid, at Fattigfolks Børn faar Mad.

Mit Parti yder den saakaldte Maksimalprispolitik, som Regeringen har ført, al Anerkendelse, de fastsatte Varepriser er et sundt Grundlag for Bestræbelserne mod Dyrtiden, og vi paaskønner i øvrigt de overmaade virksomme Bestræbelser, som Regeringen har udfoldet for at mildne Kaarene for Smaafolk under Dyrtiden. Vi tror imidlertid, at man kunde gaa endnu videre, end sket er, og jeg antager ogsaa, det vil blive fornødent i en nær Fremtid at fortsætte den saakaldte Maksimalprispolitik. Det er eksempelvis ganske urimeligt, at der kræves 6—7 Kr. pr. Td. Kartofler her i Landet. Her maa ganske sikkert en Maksimalpris til, og det samme gælder andre Varer af dansk Oprindelse, naar Udførselsforbud alene ikke er tilstrækkeligt. Vi erkender imidlertid, at der er Grænser for, hvad der ad denne direkte Vej kan gøres. Men ved Siden deraf har Samfundet økonomisk Evne, og hvis man ikke ligefrem tilstræber Folkets Udsultning, bør man ved andre Midler end Maksimalpriser kunne hidføre saadanne Kaar, at ingen behøver at lide Nød. Vi havde ønsket, at Staten havde paataget sig den Opgave at bringe Brødpriserne ned for hele Landet, f. Eks. til 70 Øre pr. 8 Punds Rugbrød og bringe Flæskepriserne ned f. Eks. med gennemsnitlig 20 Øre pr. Pund og sikre Befolkningen Mælk, navnlig saaledes, at Børn og syge ikke skulde undvære dette vigtige Næringsmiddel, endvidere yde Bidrag til at holde Margarinen i normal Pris, og at Staten havde medvirket til Fremskaffelse og Salg af Brændsel til normal Pris. Der er intet, der taler imod at lade saadanne Foranstaltninger udføre til Fordel for alle, thi Staten er jo Herre over Skatteudskrivningen. Vore Ønsker er som nævnt gaaet i den Retning, ikke mindst af Hensyn til de mange med de smaa, faste Indtægter, Funktionærer og smaa næringsdrivende og andre med dem ligestillede med stærkt begrænsede Indtægter. Vi troede at finde Støtte for saadanne Ønsker hos Venstre. Vi har i et Aar hørt af Venstre, at Statstilskud til Prisregulering var netop det, Venstre vilde. Paa Mødet i Indenrigsministeriet den 8. Oktober fremkom flere Udtalelser derom, og det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) talte saa sent som ved Finanslovforslagets første Behandling om Statstilskud til Prisregulering, idet han erkendte, at der er Om-

raader, hvor man kommer lettest frem ved at lade alle faa Del i Goderne, men naturligvis — sagde han — skulde Reguleringen gælde Varer, der fortrinsvis indgik i den mindre bemidlede Befolknings Forbrug. Der var saaledes endnu den Gang ingen Tvivl hos det ærede Medlem — formentlig mente han heller ikke, der var Tvivl hos Venstre — om, at man skulde foretage Prisregulering ved Hjælp af Tilskud og delvis til Fordel for hele Befolkningen. Imidlertid har det vist sig, at Virkningen er blevet i hvert Fald noget anderledes.

Det Lovforslag, som fremsattes af den højtærede Indenrigsminister i Begyndelsen af November, var, som mit Partis Ordfører har sagt, et meget beskedent Forslag. Det ophævede ikke, hvad der i Forvejen var etableret af Understøttelseslovgivning, men det overlod mere, end vi egentlig syntes var godt, til Kommunerne. Det overlod alt til Kommunerne undtagen Børnebespisningen. Denne ansaa vi imidlertid for et særdeles stort Gode og for et af de væsentligste Punkter i Lovforslaget. Det er derfor med særlig Sorg, vi ser, at Lovforslaget nu skal gennemføres uden Bestemmelsen om Børnebespisningen. Jeg siger, at Lovforslaget var beskedent, men dette skal ikke opfattes som en Kritik deraf, thi jeg forstaar meget godt, at det var afpasset efter de Muligheder for Gennemførelse, der maatte regnes med; det var afpasset efter de Ønsker, som var kommet til Orde, om at vise størst muligt Hensyn overfor det kommunale Selvstyre, Ønsker, der navnlig kom til Orde paa Mødet den 8. Oktober i Indenrigsministeriet, og det var afpasset efter de mange Taler om Prisregulering ved Hjælp af Statstilskud. Løfterne om Statstilskud til Imødegaelse af Dyrtiden for hele Befolkningen viste sig ikke at bunde ret dybt, og det eneste Statsinitiativ, som Lovforslaget indeholdt: Børnebespisningen, er som sagt fjernet. End ikke Forestillinger, der er gjorte om dog at lade Kommunerne have Adgang til at iværksætte Prisregulering for noget saa væsentligt som Rugbrød ved direkte Statsbidrag og udenfor Rammen af det foreliggende Lovforslag eller ved Forhøjelse af Beløbet, saaledes at det kunde falde indenfor Rammen, end ikke saadanne Tanker har kunnet vinde fornøden Tilslutning. Det Statstilskud, der nu er budgetteret ved Lovforslaget, omfatter ikke alle Borgere, hvad det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) ved Finanslovforslagets første Behandling fandt, at Prisreguleringen burde, og det kommunale Selvstyre er i den Form, Lovforslaget nu har, forsvarligt eller rettere uforsvarligt